

Konvencija protiv dopinga

Strasbourg, 16. XI. 1989.

Seriya europskih ugovora/135

Preambula

Države članice Vijeća Europe, druge države članice Europske konvencije o kulturi i druge države, potpisnice ove Konvencije,

s obzirom na to da je cilj Vijeća Europe ostvariti veće jedinstvo između svojih članica radi očuvanja i ostvarenja ideala i načela koji su njihova zajednička baština i olakšavanja njihova gospodarskog i društvenog napretka;

svjesne da šport treba imati važnu ulogu u zaštiti zdravlja, u moralnoj i fizičkoj naobrazbi, te u promicanju međunarodnog razumijevanja;

zabrinute zbog sve veće uporabe sredstava i metoda dopinga športaša i športašica u svim športovima i zbog posljedica za zdravlje sudionika i zbog budućnosti športa;

imajući na umu da ovaj problem ugrožava etička načela i obrazovne vrijednosti sadržane u Olimpijskoj povelji, Međunarodnoj povelji o športu i fizičkom odgoju UNESCO-a i Rezoluciji (76) 41 Odbora ministara Vijeća Europe, poznatoj kao "Europska povelja: Šport za sve";

imajući na umu propise protiv dopinga, politiku i izjave koje su usvojile međunarodne športske organizacije;

svjesne da javna tijela i dobrovoljne športske organizacije imaju komplementarne odgovornosti u borbi protiv dopinga u športu, osobito da na osnovi načela poštene igre osiguraju pravilno odvijanje športskih priredbi i zaštitu zdravlja sudionika;

uviđajući da ta tijela i organizacije moraju zajedno djelovati u te svrhe na svim odgovarajućim razinama;

podsjecajući na rezolucije o dopingju usvojene na Konferenciji europskih ministara odgovornih za šport, osobito na Rezoluciju No. 1 usvojenu na 6. Konferenciji u Reykjaviku 1989. godine;

podsjecajući da je Odbor ministara Vijeća Europe već usvojio Rezoluciju (67) 12 o dopingju atletičara, Preporuku No. R (79) 8 o dopingju u športu, Preporuku No. R (84) 19 o "Europskoj povelji protiv dopinga u športu" i Preporuku No. R (88) 12 o uspostavi dopingške kontrole bez upozorenja izvan natjecanja;

podsjecajući na Preporuku No. 5 o dopingju usvojenu na 2. Međunarodnoj konferenciji ministara i visokih dužnosnika odgovornih za šport i fizički odgoj koju je organizirao UNESCO u Moskvi (1988);

odlučne provesti daljnju i pojačanu kooperativnu akciju s ciljem smanjenja i konačnog eliminiranja dopinga u športu na osnovi etičkih vrijednosti i praktičnih mjera sadržanih u tim ispravama;

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
Cilj Konvencije

Stranke se obvezuju, s ciljem smanjenja i konačne eliminacije dopinga u športu, u granicama svojih ustavnih odredbi, poduzeti potrebne korake za primjenu odredbi ove Konvencije.

Članak 2.
Definicija i polje primjene Konvencije

1. U svrhe ove Konvencije:

a) izraz “doping u športu” označava propisivanje športašima ili športašicama ili njihovo korištenje farmakoloških vrsta sredstava ili metoda dopinga;

b) izraz “farmakološke vrste sredstava ili metode dopinga” označava, u smislu dolje navedenog stavka 2, one vrste sredstava ili metoda dopinga koje su odgovarajuće međunarodne športske organizacije zabranile i koje se nalaze na popisima koje je odobrila Skupina za praćenje temeljem uvjeta članka 11.1.b);

c) izraz “športaši i športašice” označava one osobe koje redovno sudjeluju u organiziranim športskim aktivnostima.

2. Dok Skupina za praćenje, u skladu s uvjetima članka 11.1.b), ne odobri popis zabranjenih farmakoloških vrsta sredstava i metoda dopinga, primjenjivat će se popis iz dodatka ove Konvencije.

Članak 3.
Unutrašnja koordinacija

1. Stranke će koordinirati politiku i akcije svojih vladinih tijela i drugih javnih tijela za borbu protiv dopinga u športu.

2. One će osigurati praktičnu primjenu ove Konvencije i osobito ispunjavanje uvjeta iz članka 7, povjeravanjem, kad je potrebno, provedbe nekih odredbi ove Konvencije određenom vladinom ili nevladinom športskom tijelu ili športskoj organizaciji.

Članak 4.
Mjere za ograničavanje dostupnosti i uporabe zabranjenih sredstava i metoda dopinga

1. Stranke će usvojiti, kada je prikladno, zakonodavstvo, propise ili administrativne mjere za ograničavanje dostupnosti (uključujući odredbe za nadzor kretanja, posjedovanja, uvoza, distribucije i prodaje) i uporabe u športu zabranjenih sredstava i metoda dopinga, a osobito anaboličkih steroida.

2. U tu svrhu, Stranke ili, kada je prikladno, odgovarajuće nevladine organizacije, uvest će kriterij za dodjelu javne novčane pomoći športskim organizacijama za uspješnu primjenu propisa protiv dopinga.

3. Osim toga, Stranke će:

a) pomagati svojim športskim organizacijama u financiranju dopinške kontrole i analize, bilo izravnom novčanom pomoći ili dotacijama, ili priznavanjem troškova takve kontrole i analize pri određivanju ukupne novčane pomoći ili dotacija koje se dodjeljuju tim organizacijama;

b) poduzimati odgovarajuće korake za uskraćivanje novčane pomoći iz javnih sredstava za trening pojedinih športaša ili športašica koji su suspendirani zbog dopinga u športu, za trajanja njihove suspenzije;

c) poticati i, po potrebi, olakšavati športskim organizacijama provođenje dopinške kontrole koju zahtijevaju nadležne međunarodne športske organizacije za vrijeme ili izvan športskih natjecanja; i

d) poticati i olakšavati pregovore športskih organizacija o sporazumima kojima se dopušta da njihove članove u drugim zemljama testiraju propisno ovlašteni timovi za dopinšku kontrolu.

4. Stranke pridržavaju pravo da, na vlastiti poticaj i odgovornost, usvoje propise protiv dopinga i organiziraju dopinšku kontrolu, u skladu s odgovarajućim načelima ove Konvencije.

Članak 5. **Laboratoriji**

1. Svaka se stranka obvezuje:

a) osnovati ili olakšati osnivanje na svom području jednog ili više laboratorija za dopinšku kontrolu prikladnih za razmatranje akreditacija prema kriterijima koje su usvojile odgovarajuće međunarodne športske organizacije i koje je odobrila Skupina za praćenje u skladu s uvjetima iz članka 11.1.b); ili

b) pomoći svojim športskim organizacijama da im se omogući pristup takvu laboratoriju na području druge stranke.

2. Laboratoriji će poticati:

a) poduzimanje odgovarajuće akcije za zapošljavanje, uzimanje u službu, obuku i prekvalifikaciju kvalificiranog osoblja;

b) poduzimanje odgovarajućih istraživačkih i razvojnih programa u svezi sa sredstvima i metodama dopinga koji se koriste, ili se smatra da se koriste, za doping u športu i u svezi s analitičkom biokemijom i farmakologijom, radi boljeg razumijevanja učinka raznih supstanci na ljudsko tijelo i njihovih posljedica na rezultate atletičara;

c) objavljivati i distribuirati bez odgode nove podatke svojih istraživanja.

Članak 6. **Naobrazba**

1. Stranke se obvezuju izraditi i provesti, kada je prikladno, u suradnji s odgovarajućim športskim organizacijama i sa sredstvima javnog priopćavanja, obrazovne programe i informativne kampanje u kojima će se naglasiti opasnosti dopinga za zdravlje i štetu koju nanosi etičkim vrijednostima športa. Ti programi i kampanje namijenjeni su ne samo mladeži u školama i športskim klubovima i njihovim roditeljima, nego i odraslim športašima i športašicama, športskim djelatnicima i trenerima. Za one koji se bave medicinom, ti obrazovni programi naglašavat će poštivanje medicinske etike.

2. Stranke se obvezuju, u suradnji s nadležnim regionalnim, nacionalnim i međunarodnim športskim organizacijama, poticati i unapređivati istraživanje načina i sredstava za pronalaženje znanstveno utemeljenih fizioloških i psiholoških programa treniranja koji poštuju integritet ljudske ličnosti.

Članak 7. **Suradnja sa športskim organizacijama o poduzimanju mjera**

1. Stranke se obvezuju poticati svoje športske organizacije, a preko njih i međunarodne športske organizacije da formuliraju i primjenjuju sve odgovarajuće mjere iz svoje nadležnosti protiv dopinga u športu.

2. U tu svrhu, one će poticati svoje športske organizacije da razjasne i usklade svoja prava, obveze i dužnosti, a osobito da usklade:

a) propise protiv dopinga na temelju propisa koje su usuglasile nadležne međunarodne športske organizacije;

b) popise zabranjenih farmakoloških vrsta sredstava i metoda dopinga na temelju popisa koje su usuglasile odgovarajuće međunarodne športske organizacije;

c) postupke za dopinšku kontrolu;

d) disciplinske postupke, primjenjujući dogovorena međunarodna načela pravde i osiguravajući poštivanje osnovnih prava osumnjičenih športaša i športašica; ta načela obuhvaćaju:

i) razlikovanje između organa koji prijavljuju prekršaj i disciplinskih organa,

- ii) pravo takvih osoba na pravično saslušanje, pomoć ili zastupnika,
- iii) jasne i izvršne odredbe za podnošenje žalbi na eventualne presude;
- e) postupke za donošenje učinkovitih kazni protiv dužnosnika, liječnika, veterinara, trenera, fizioterapeuta i drugih dužnosnika ili pomoćnih osoba koje su povezane s kršenjem propisa protiv dopinga športaša i športašica;
- f) postupke za uzajamno priznavanje suspenzija i drugih kazni koje su izrekle druge športske organizacije u istoj zemlji ili u drugim zemljama.

3. Osim toga, stranke će poticati svoje športske organizacije da:

- a) uvedu dopinšku kontrolu u učinkovitom opsegu, ne samo uz prethodno upozorenje već i bez takva upozorenja, u svako prikladno vrijeme izvan natjecanja, a da se ta kontrola provodi na isti način za sve športaše i športašice i, kad je moguće, po načelu slučajnog odabira osoba za testiranje i ponovno testiranje;
- b) pregovaraju sa športskim organizacijama drugih zemalja o sporazumima koji bi športašima ili športašicama koji treniraju u drugoj zemlji omogućili da ih testiraju propisno ovlaštene timovi za dopinšku kontrolu u toj zemlji;
- c) razjasne i usklade propise o kriterijima kojima športaši moraju udovoljiti za sudjelovanje u športskim priredbama, uključujući kriterije protiv dopinga;
- d) unapređuju aktivno sudjelovanje samih športaša i športašica u borbi međunarodnih športskih organizacija protiv dopinga;
- e) koriste se potpuno i učinkovito mogućnostima koje im se pružaju za analizu dopinga u laboratorijima iz članka 5, kako tijekom natjecanja tako i izvan natjecanja;
- f) proučavaju znanstvene metode treninga i formuliraju smjernice za zaštitu športaša i športašica svih uzrasta koje odgovaraju za svaki šport.

Članak 8.

Međunarodna suradnja

1. Stranke će blisko surađivati glede pitanja obuhvaćenih ovom Konvencijom i poticati će sličnu suradnju svojih športskih organizacija.

2. Stranke se obvezuju:

- a) poticati svoje športske organizacije da djeluju na način kojim se unapređuje primjena odredbi ove Konvencije u svim odgovarajućim međunarodnim športskim organizacijama u koje su uključene, što obuhvaća i odbijanje da ratificiraju zahtjeve za priznavanje svjetskoga ili regionalnog rekorda ako on nije popraćen mjerodavnim negativnim rezultatom dopinške kontrole;

b) unapređivati suradnju osoblja svojih laboratorija za dopinšku kontrolu koji su osnovani ili koji djeluju u skladu s člankom 5;

c) inicirati dvostranu i mnogostranu suradnju među svojim odgovarajućim službama, tijelima i organizacijama kako bi se i na međunarodnoj razini dostigli ciljevi utvrđeni člankom 4.1.

3. Stranke koje imaju laboratorije koji su osnovani ili rade prema članku 5, obvezuju se pomoći drugim strankama u njihovu nastojanju da steknu iskustvo, vještine i tehnike potrebne za osnivanje vlastitih laboratorija.

Članak 9. **Pružanje informacija**

Svaka će stranka dostaviti glavnom tajniku Vijeća Europe, na jednom od službenih jezika Vijeća Europe, sve relevantne podatke u svezi sa zakonodavnim i ostalim mjerama koje su poduzele radi postupanja u skladu s uvjetima ove Konvencije.

Članak 10. **Skupina za praćenje**

1. U svrhe ove Konvencije osnovana je Skupina za praćenje.
2. Svaku stranku u Skupini za praćenje može zastupati jedan ili više izaslanika. Svaka stranka ima pravo na jedan glas.
3. Svaku stranku spomenutu u članku 14.1. koja nije stranka ove Konvencije može u Skupini za praćenje zastupati promatrač.
4. Skupina za praćenje može, na temelju jednoglasne odluke, pozvati da svaku državu nečlanicu Vijeća Europe koja nije stranka Konvencije i svaku sportsku ili drugu odgovarajuću profesionalnu organizaciju zastupa promatrač na jednom ili na više njezinih sastanaka.
5. Skupinu za praćenje saziva glavni tajnik. Prvi sastanak održava se što je prije razumno izvedivo, a u svakom slučaju u roku od godinu dana nakon dana stupanja ove Konvencije na snagu. Nakon toga sastanci se održavaju prema potrebi, na poticaj glavnog tajnika ili neke stranke.
6. Kvorum za održavanje sastanaka Skupine za praćenje čini većina stranaka.
7. Skupina za praćenje održava sastanke zatvorene za javnost.
8. U skladu s odredbama ove Konvencije, Skupina za praćenje formulira i jednoglasno usvaja svoj poslovnik.

Članak 11.

1. Skupina za praćenje prati primjenu ove Konvencije. Osobito može:

- a) pratiti odredbe ove Konvencije i razmatrati sve potrebne izmjene;
- b) odobriti popis i sve eventualne revizije popisa farmakoloških vrsta sredstava i metoda dopinga koje su odgovarajuće međunarodne športske organizacije zabranile spomenutim u člancima 2.1. i 2.2.; i kriterije za davanje odobrenja za rad laboratorija i eventualne revizije koje su usvojile organizacije spomenute u članku 5.1.a) i utvrditi datum stupanja na snagu za odgovarajuće odluke;
- c) održavati konzultacije s odgovarajućim športskim organizacijama;
- d) davati strankama preporuke glede mjera koje treba poduzeti u svrhe ove Konvencije;
- e) predlagati prikladne mjere kako bi odgovarajuće međunarodne organizacije i javnost uvijek bili informirani o aktivnostima koje se poduzimaju u okviru ove Konvencije;
- f) davati preporuke Odboru ministara za pozivanje država nečlanica Vijeća Europe da pristupe ovoj Konvenciji;
- g) davati eventualne prijedloge za poboljšanje učinkovitosti ove Konvencije.

2. Radi obavljanja svojih funkcija, Skupina za praćenje može, na vlastiti poticaj, organizirati sastanke skupine stručnjaka.

Članak 12.

Nakon svakog sastanka, Skupina za praćenje podnijet će Odboru ministara Vijeća Europe izvješće o svojem radu i o djelovanju Konvencije.

Članak 13.

Izmjene članaka Konvencije

1. Izmjene članaka ove Konvencije može predložiti neka stranka, Odbor ministara Vijeća Europe ili Skupina za praćenje.

2. Glavni tajnik Vijeća Europe priopćit će svaki prijedlog izmjena državama iz članka 14. i svakoj državi koja je pristupila ili je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji u skladu s odredbama članka 16.

3. Svaku izmjenu koju predloži neka stranka ili Odbor ministara treba proslijediti Skupini za praćenje barem dva mjeseca prije sastanka na kojem će se izmjena razmatrati. Skupina za praćenje podnosi Odboru ministara svoje mišljenje o predloženoj izmjeni, po potrebi, nakon konzultacija s odgovarajućim športskim organizacijama.

4. Odbor ministara razmatra predložene izmjene i svako mišljenje koje podnosi Skupina za praćenje, te može usvojiti izmjene.

5. Tekst svake izmjene koju je usvojio Odbor ministara u skladu sa stavkom 4. ovog članka, upućuje se strankama na prihvaćanje.

6. Svaka izmjena usvojena u skladu sa stavkom 4. ovog članka stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana nakon što su sve stranke izvijestile glavnog tajnika o prihvaćanju izmjena.

Zaključne odredbe

Članak 14.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje svim državama članicama Vijeća Europe, drugim državama strankama Europske konvencije o kulturi i državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradbi ove Konvencije i koje eventualno izraze svoj pristanak da njome budu vezane:

a) potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja,

ili

b) potpisivanjem uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja, nakon čega slijedi ratifikacija, prihvata ili odobrenje.

2. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 15.

1. Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana nakon što pet država, uključujući barem četiri države članice Vijeća Europe, izraze svoj pristanak da budu vezane Konvencijom u skladu s odredbama članka 14.

2. Za sve države potpisnice koje naknadno izraze svoj pristanak da njome budu vezane, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana potpisivanja ili polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 16.

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe, nakon konzultiranja sa strankama, može pozvati svaku državu nečlanicu na pristupanje Konvenciji odlukom koju donese većinom predviđenom u članku 20.d) Statuta Vijeća Europe, uz jednoglasnost predstavnika država ugovornica koje imaju pravo zasjedati u Odboru.

2. Za svaku državu koja pristupa, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 17.

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, odrediti na koje će se područje ili područja primjenjivati ova Konvencija.

2. Svaka država može kasnije u svako doba, izjavom upućenom glavnom tajniku, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo u takvoj izjavi određeno područje. Glede takvog područja Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana kad glavni tajnik primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana prema prethodna dva stavka, glede svakog područja određenog u takvoj izjavi, može se povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku. Takav otkaz proizvodi učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi notifikaciju.

Članak 18.

1. Svaka stranka može u svako doba, otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.

2. Takav otkaz proizvodi učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi notifikaciju.

Članak 19.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će stranke, druge države članice Vijeća Europe, druge države stranke Europske konvencije o kulturi, države nečlanice koju su sudjelovale u izradbi ove Konvencije i svaku državu koja je pristupila ili je pozvana da pristupi o:

- a) svakom potpisu u skladu s člankom 14;
- b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu u skladu s člankom 14. ili 16;
- c) svakom danu stupanja ove Konvencije na snagu u skladu s člancima 15. i 16;
- d) svakoj informaciji proslijeđenoj u skladu s odredbama članka 9;
- e) svakom izvješću podnesenom u skladu s odredbama članka 12;
- f) svakom prijedlogu izmjene ili svakoj izmjeni usvojenoj u skladu s člankom 13. i o danu stupanja te izmjene na snagu;

- g) svakoj izjavi danoj u skladu s odredbama članka 17;
- h) svakoj notifikaciji danoj u skladu s odredbama članka 18. i danu kada otkaz proizvodi učinak;
- i) svakom drugom činu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. studenog 1989, na engleskom i francuskom, s tim da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku koji se pohranjuje u arhiv Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjereni prijepis svakoj državi članici Vijeća Europe, drugim državama strankama Europske konvencije o kulturi, državama nečlanicama koje su sudjelovale u izradbi ove Konvencije i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.